

1. OARE FACI CEEA CE ȚI SE POTRIVEȘTE?

1.1. Primul pas: Acceptă că vrei altceva

„Aș vrea să nu fi acceptat slujba aceea, în ciuda salariului uriaș pe care îl primeam. Aș vrea să-mi fi dat demisia mai devreme. Aș vrea să fi avut destul curaj să-mi încep propria afacere. Aș vrea să-mi fi folosit cu mai multă responsabilitate timpul din vremea studenției. Aș vrea să-mi fi ascultat instinctul și să fi acționat atunci când au apărut noi oportunități în carieră.” Acestea sunt cele mai mari regrete ale angajaților intervievați de Daniel Gulati, coautor al cărții *Pasiune și țeluri: Povești din viața celor mai buni lideri tineri*¹ și colaborator la revista Harvard Business Review.²

Am primit aproape aceleași răspunsuri de la prietenii pe care i-am întrebat de ce rămân la un loc de muncă unde nu le mai face plăcere să meargă sau de ce urmează o facultate care nu îi stimulează. Am primit și răspunsuri de genul „N-am știut ce să aleg și am ales-o pe asta (facultate sau slujbă)”, „Am crezut că o să-mi placă, dar m-am înșelat”, „Mi-au spus ai mei că trebuie să aleg așa”. Toate răspunsurile sunt justificate, însă de multe ori ele par să vină la pachet cu

¹ Coleman, J., Gulati, D., Segovia, W. O., *Passion & Purpose: Stories from the Best and Brightest Young Business Leaders*, Harvard Business School Publishing Corporation, 2012.

² „The Top Five Career Regrets”, http://blogs.hbr.org/cs/2012/12/the_top_five_career_regrets.html. Vezi și „HBR Guide to Getting the Right Job”, <http://hbr.org/product/hbr-guide-to-getting-the-right-job/an/11737-PDF-ENG?referral=01410>.

așteptări nerealiste. Mulți dintre cei întrebați admit că și-ar dori să facă o schimbare, însă dau impresia că așteaptă ca ceva din exteriorul lor să se schimbe, să îi împingă în direcția în care le-ar pica dintr-o dată în brațe slujba ideală sau ar nimeri la o facultate unde să le facă plăcere să pună piciorul în fiecare zi.

Cu siguranță, schimbările în carieră sau în domeniul de studiu, precum și decizia de a pleca în străinătate nu sunt întotdeauna comode; schimbarea implică riscuri, ambiție și energie pentru a identifica oportunitățile potrivite și pentru a le da curs. Aceia care ajung să primească scrisoarea de accept de la universitate sau de la angajator știu că aceasta reprezintă doar vârful aisbergului – până acolo au avut de bătut un drum care n-a fost neapărat ușor.

De cele mai multe ori este nevoie să îndeplinești formalități (pentru permis de rezidență sau de muncă, pentru echivalarea studiilor din România), să dai teste de limbă sau pentru alte aptitudini (TOEFL, SAT, GMAT, GRE, DALF etc.), să rescrii documente de trei, patru sau zece ori pentru a te pune în cea mai bună lumină (scrisoarea de motivație, CV-ul, proiectul de studiu), să participi la interviuri și să găsești surse de finanțare pentru a te asigura că, odată ajuns la destinație, ai parte de toate cele necesare pentru a te dedica în întregime dezvoltării academice sau profesionale. Însă, pentru aceia care își doresc într-adevăr să ajungă acolo, pașii decurg firesc, efortul nu este resimțit ca depășindu-le puterile; acești oameni își păstrează ferm încrederea în sine și în faptul că merită să aibă succes, iar de cele mai multe ori părerile acelora care se îndoiesc de reușita lor le intră pe-o ureche și le ies pe cealaltă.

SFAT

Evident, există și momente în care ne lăsăm duși de val, în care ne îndoim de propria reușită. Astfel de momente sunt firești pentru oricine, indiferent cât de buni, de pregătiți sau de motivați am fi. Chuck Norris, Lady Gaga sau Nicolas Sarkozy au și ei temeri și îndoieli. Partea bună este că astfel de scenarii (negative) rulează în mintea noastră fără a avea, de cele mai multe ori, vreo legătură cu realitatea. Este ca un reflex: atunci când îți dorești ceva foarte mult, pare mai la îndemână să-ți faci griji că s-ar putea să nu se îndeplinească, decât să te gândești la cum vei sărbători dacă reușești.